

MOONAGE DAYDREAM

Παραγωγή-Σκηνοθεσία-Σενάριο: Μπρετ Μόργκεν
Μοντάζ: Μπρετ Μόργκεν
Χώρα: Γερμανία, ΗΠΑ (Έγχρωμη)
Διάρκεια: 135'

Πρώτη προβολή: 7.00 μ.μ.
Δεύτερη προβολή: 9.30 μ.μ.

Διακρίσεις: 11 Υποψηφιότητες σε φεστιβάλ μεταξύ των οποίων και το Φεστιβάλ Καννών 2022.

Λοξή βιογραφική προσέγγιση σε ένα σύγχρονο μύθο της ποπ κουλτούρας, βασισμένη όχι σε γραμμικά επεξηγηματικό υλικό, αλλά σε ένα καταγιστικό συνδυασμό ήχων, εικόνων κι εξομολογήσεων.

Αν ψάχνετε για ένα τυπικό ντοκιμαντέρ, δε θα το βρείτε εδώ. Ο Μπρετ Μόργκεν έκανε ένα πολύχρωμο avant-garde πορτραίτο, ένα καλειδοσκοπικό κολάζ, μία Sound and Vision εμπειρία. Όχι μία βιογραφία του Ντέιβιντ Μπόουι.

Πολλαπλά βραβευμένος ντοκιμαντερίστας ("Ο Μικρός θα Μείνει στην Ταινία", "Έμι για το "Jane", οσκαρική υποψηφιότητα για το "On the Rops"), ο **Μπρετ Μόργκεν αφιέρωσε δυο χρόνια ζωής ασχολούμενος αποκλειστικά με το γρίφο Ντέιβιντ Μπόουι.** Έναν από τους κορυφαίους ροκ σταν και μύθο της ποπ κουλτούρας, ο οποίος άλλαζε διαρκώς περσόνες και επανεφεύρισκε τον καλλιτεχνικό εαυτό του. **Το πάθος του έπεισε το ίδρυμα Μπόουι να του παραχωρήσει πρόσβαση σε σπάνιο υλικό και εκείνος, πεπειραμένος μοντέρ, δούλεψε πάνω σε έναν τεράστιο όγκο**

οπτικών και ηχητικών πληροφοριών προσεγγίζοντας μια πολυσχιδή προσωπικότητα τεράστιας επιρροής με αντισυμβατικό, πρωτότυπο τρόπο.

Το "Moonage Daydream" είναι μια λοξή βιογραφία βασισμένη όχι σε γραμμικά επεξηγηματικό υλικό, αλλά σε ένα καταγιστικό συνδυασμό ήχων, εικόνων κι εξομολογήσεων. Μακριά από τετριμμένες αναφορές, **ο Μόργκεν προσπαθεί να δεισδύσει πίσω από το μέικ απ, την ενδυματολογική εξτραβαγκάντζα και τα πολλαπλά προσώπια του εξωγήινου Ζίγκι Στάρνταστ με τα ίδια του τα μέσα.** Την εικόνα, τη μουσική και τα αποσπάσματα των συνεντεύξεων του, συνοδεύόμενα από "παράλληλο" οπτικό υλικό (φωτογραφιών, ταινιών, τηλεοπτικών ρεπορτάζ), δημιουργώντας μια αφήγηση - ψυχεδελική διαδρομή στις καλλιτεχνικές ανησυχίες, την προσωπική φιλοσοφία και τους σημαντικούς σταθμούς της πορείας του Ντέιβιντ Μπόουι ως το μουσικό κολοφώνα.

Θεαματικότατο και ηχητικά επιβλητικό, το ντοκιμαντέρ του Μπρετ Μόργκεν εννοποιεί με αβίαστο τρόπο τις ετερόκλητες ψηφίδες του σινε-κολάζ του, εστιάζοντας περισσότερο στη στάση ζωής του ανθρώπου πίσω από το μύθο και λιγότερο στην καλλιτεχνική αξία του εμβληματικού σταν. Ανακυκλώνει ιδέες, επιλέγει γεγονότα και πρόσωπα (όπως η Ίμάν, ενώ ο πρώτος του γάμος δεν αναφέρεται), διαθέτει δυο-τρία φινάλε περισσότερο από το κανονικό, αλλά αποτελεί ένα πραγματικά πολύτιμο κινηματογραφικό δώρο για τους τωρινούς και τους μελλοντικούς φαν του μόνιμα ανήσυχου "Starman".

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΤΣΗΣ

Ντέιβιντ Μπόουι, ποιος είσαι πραγματικά; Ένας συλλέκτης. Παρατηρώ, μαζεύω και κουβαλώ πολλά διαφορετικά πρόσωπα, πολλές ιδέες

μέσα μου.

Πιστεύεις στο Θεό;

Πιστεύω σε μια ενέργεια, δεν επιθυμώ να της δώσω όνομα.

Κι αυτή η ενέργεια έχει μία μορφή εκκλησιασμού, λατρείας;

Τη ζωή. Αγαπώ τη ζωή.

Η τηλεοπτική συνέντευξη του Ντέιβιντ Μπόουι στην εκπομπή «Plus Pop» του Ράσελ Χάρτι το 1973, που παίζει κάποια στιγμή στην μέση της ταινίας, θέτει και το βασικό ερώτημα του «Moonage Daydream»: ποιος ήταν ο Ντέιβιντ Μπόουι, ποιες οι ιδέες, ποια η βαθιά φιλοσοφία που έβαζε φωτιά στην μουσική έμπνευση, την περσόνα, την τέχνη του; Παρατηρώντας τον στο vintage πλατό των South Bank Studios του Λονδίνου, με τα σήμα-κατατεθέν Ziggy πορτοκαλί του μαλλιά, τα σατέν μανίκια και τα κρεμαστά στρας σκουλαρίκια, απέναντι σ' έναν συνομηλικό του κουστουμαρισμένο δημοσιογράφο που τον κοιτούσε με γνήσια χαμένο βλέμμα κι απορία, δεν μπορείς να μην νιώσεις ότι αυτό το ωχρό, γλυκομίλητο, οριακά ντροπαλό αγόρι είχε τη διαύγεια να μιλάει, 50 χρόνια πριν, για gender fluidity, ανεξίτηρη σκευιά, αποδοχή, αγάπη. Εξέλιξη. «Η άρνηση, ο φόβος μας να αποδεχτούμε τις αλλαγές είναι το μεγαλύτερο λάθος μας στη ζωή...»

Αυτό έκανε ο Μπόουι, άλλαζε. Όσο εμείς μέναμε ακίνητοι, μαγεμένοι, εκείνος μεταμορφωνόταν. Ο Ziggy Stardust, ο Aladdin Sane, ο Thin White Duke, ο Major Tom αστροναύτης, ο blue-eyed soul Δανδής των 80ς, ο Krautrock tin machine των 90ς, το κατάμαυρο ambient jazz πεφταστέρη στην τελευταία του υπόκλιση. Όσο η δική μας βαρύτητα με κρατούσε εδώ, εκείνος με τα μουσικά του σήματα μορς επιβεβαίωνε ότι υπάρχει Life on Mars. Ένας αένας Starman που σκότωνε τον εαυτό του για να γεννήσει έναν καινούργιο, πέφτοντας και ξαναπέφτοντας στη Γη.

Αν ο σκοπός σου είναι να δείξεις κάτι τέτοιο, δε θα κάνει το τυπικό ντοκιμαντέρ. Κι ο Μπρετ Μόργκεν («The Kid Stays in the Picture», «Kurt Cobain: Montage of Heck») δεν έκανε τίποτα το τυπικό. Εχοντας πρόσβαση σε αρχαιακό υλικό (τηλεοπτικών αφιερωμάτων, συνεντεύξεων, συναυλιών, ταινιών, μουσικών βίντεο), το οποίο έβλεπε και ξεχώριζε για 2 χρόνια, ο Μόργκεν δυνάμωσε τον ήχο σε εκκωφαντική ένταση και μόντρε με την επιδεξιότητα ενός κινηματογραφικού Τζάκσον Πόλοκ χιλιάδες γκλίτερ πινελιές της Μπόουι περσόνας. Της χαρισματικής μουσικής διάνοιας, του glam fashion icon, του quirky χιουμορίστα, του ζεν φιλόσοφου, του μυστηριώδη φρικιού για τους ενήλικες, του Θεού για τους (αιώνια) έφηβους φανατικούς του.

Το αποτέλεσμα είναι ένα πολύχρωμο avant-garde πορτραίτο, ένα καιλειδοσκοπικό κολλάζ, μία Sound and Vision εμπειρία. Οχι μία βιογραφία.

Επιλεκτικά θα μάθουμε κάποια πράγματα από τη ζωή του Μπόουι. Όσο ο Μόργκεν θα πηδάει πίσω και ξανά μπροστά στο χρόνο, όσο οι big bang εκρήξεις του υλικού στην οθόνη θα αρνούνται μία τυπική αφήγηση, θα περιηγηθούμε στα παιδικά χρόνια στο μεταπολεμικό Μπρίστολ, για παράδειγμα. Κι αυτό για να ακούσουμε για την επιρροή του μεγαλύτερου ετεροθαλούς αδελφού του, Τέρι Μπερς, στην καλλιτεχνική του ανάπτυξη. Αυτός του έδωσε τους πρώτους τζαζ δίσκους, αυτός τον έβαλε να μελετήσει μοντέρνα λογοτεχνία, αυτός του έδειξε πίνακες μοντέρνας τέχνης. Αυτός ο αδελφός που μετέπειτα διενγύσθη με σχιζοφρένεια.

Δεν υπάρχουν talking heads άλλων σύγχρονών του

φίλων, συναδέλφων, συνεργατών. Δεν μιλούν μεταγενέστεροι καλλιτέχνες για την καταιγιστική επίδρασή του στη δική τους μουσική. Δεν θα δείτε εδώ την Τίλντα Σουίντον. Ο Μόργκεν έχει κάνει μία επιλογή: η μόνη φωνή που ακούγεται (μέσα από συνεντεύξεις, τραγούδια, ταινίες) είναι του Μπόουι. Ξαν φάντασμα, ένα old soul απόκοσμο πλάσμα, ο Μπόουι μάς μιλάει για την μουσική, τη φύση, το σινεμά, το θέατρο, τη ζωγραφική, τα media, τις μεγάλες ιδέες, τη ζωή, το σύμπαν. Μπορεί να μην μαθαίνουμε για το sex, drugs and rock 'n' roll παρασκήνιο του αναπολογητικά larger-than-life ειδώλου (άλλωστε αυτά τα ξέρουμε), αλλά ρουφάμε με όλες μας τις αισθήσεις τη φιλοσοφία ενός πάντα μπροστά από την εποχή του καλλιτέχνη.

Ακόμα κι ο γάμος του με την Ιβάν δεν έρχεται ως μία κοσμοπολίτικη πληροφορία, αλλά ως απάντηση προς όλα τα ερωτήματα που ο ίδιος έθεσε για τη ζωή. Για το αν αξίζει. Αν, οπδήποτε, αξίζει τον κόπο. **«Η αγάπη είναι ο μόνος λόγος που υπάρχουμε» και για πρώτη φορά η οθόνη φωτίζεται από τη γαλήνη και το χαμόγελό του.**

Ντέιβιντ Μπόουι, ποιος είσαι πραγματικά;

Μία μύγα έθεσε στο γάλα μου. Αυτό είμαι κι εγώ. Ένα ξένο σώμα.

Το ωχρό αγόρι με τη φεντόρα, μέσα στο αυτοκίνητο του βαρετού αμερικανού δημοσιογράφου που τον τριγυρίζει στην έρημο της Καλιφόρνια και του ζητά επιτακτικά να αποκαλυφθεί, έχει δώσει την απάντησή του. Κι αν σε κάτι συμφωνούν όλοι - συνηθισμένα media και φλογισμένοι έφηβοι της γενιάς του, σημερινοί απόγονοι καλλιτέχνες και αιώνιοι φανς, ο Μόργκεν και εμείς και οι μπαμπάδες και οι μαμάδες μας είναι αυτό: ο Μπόουι ήταν ένα ξένο σώμα. Ένα θνητό σύμβολο από έναν άλλο αθάνατο κόσμο.

Ο για πάντα αγαπημένος μας εξωγήινος. Μας χάρισε μερικά χρόνια επίγειας παρουσίας, άφησε πίσω του σε βινύλιο τα ευαγγέλιά του και επέστρεψε στον πλανήτη του. Κάθε φορά όμως που η βελόνα θα ακουμπήσει στο δίσκο, κάθε φορά που θα κοιτάς ψηλά, θα βλέπεις τον space invader, τον alligator, την rock 'n' rollin' bitch. Σε ένα παραισθητικό moonage daydream.

ΠΟΛΥ ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ

BRETT MORGEN (I)

Παραγωγός, Σκηνοθέτης και Σεναριογράφος, γεννήθηκε το 1968 στο Los Angeles, California, ΗΠΑ. Έχει λάβει Υποψηφιότητα για Όσκαρ ( ) και ακόμη έχει λάβει 17 Βραβεία και 37 Υποψηφιότητες.

Φιλμογραφία: 2022 Moonage Daydream (Documentary), 2017 When the Street Lights Go On (TV Series short), 2017 Runaways (TV Series), 2017/II Τζέιν (Documentary), 2015 Cobain: Montage of Heck (Documentary), 2012 Crossfire Hurricane (Documentary), 2010 Hello Sister (Video short), 2010 30 for 30 (TV Series documentary), 2010 Truth in Motion: The US Ski Team's Road to Vancouver (TV Short documentary), 2008 Independent Lens (TV Series documentary), 2007 Οι δέκα του Σικάγο (Documentary), 2003 The Sweet Science (TV Movie documentary), 2002 Ο μικρός θα μείνει στην ταινία (Documentary), 2001 Say It Loud: A Celebration of Black Music in America (TV Series documentary), 2000 The Investigators (TV Series documentary), 1999 On the Ropes (Documentary), 1997 On Tour (TV Series documentary), 1996 Ollie's Army (Documentary), 1987 Too Far from Norm (Short).